

[Justitsministeren.]

Det ærede medlem gjorde nogle bemærkninger om § 10 — det ærede medlem fru Else-Merete Ross var inde på tilsvarende betragtninger — og fandt, at bestemmelsen i § 10 vel ikke var helt heldig over for barnet i det tilfælde, hvor ægteskabet fortsatte; således forstod jeg det ærede medlem hr. Vagn Bro. Det er en tankegang, jeg meget vel kan stille mig forstående over for, og jeg synes, at vi i udvalget skal drøfte, om vi på dette punkt skulle foretage ændringer. Det er jo rigtigt, at der her sker en uret, eller rettere der bliver en ulige behandling af mand og hustru.

Det ærede medlem hr. Vagn Bro gjorde derefter nogle bemærkninger om de udenlandske navne og kunne ikke forstå, at vi ikke ville have „de“, „la“ og „von“, navnlig da vi havde en bestemmelse om, at man kan fordanske udenlandske navne. Med et udslag af det ærede medlems barokke fantasi opfandt han navnet „de la Fontaine Jensen“. Det er morsomt, men det tror jeg ikke man ligefrem kommer til at lovgive om. Vi kan diskutere det, ligesom vi kan diskutere alt.

Det ærede medlem nævnte også § 6 og var inde på tanken om, at man kunne udvide beskyttelsen af navne, og det er naturligvis også et problem, jeg er særdeles villig til at drøfte med det ærede medlem.

Jeg har aldrig før hørt, at der var noget menneske her i landet, der havde mod til at kalde sig Torskehoved, men når det ærede medlem siger det, så må det vel være rigtigt. Navnet Sillehoved er mig bekendt, men det andet troede jeg faktisk ikke man turde, navnlig ikke når man kender en politimester. I øvrigt må jeg takke det ærede medlem for de meget venlige ord om betænkningen. Jeg deler ganske den opfattelse; også jeg synes, det var en ganske overordentlig interessant betænkning at læse; måske ikke mindst det historiske afsnit er virkelig meget læseværdigt.

Det ærede medlem rejste det principielle spørgsmål, om man skulle begrænse antallet af fornavne. Nu er det naturligvis ikke noget helt afgørende argument, at strafferegisteret bliver noget langt, fordi „Napoleon“ har en tilbøjelighed til at blive straffet herhjemme, men jeg erkender, at der er et problem. På den anden side havde jeg ikke

ventet, at det ærede medlem ville rejse spørgsmålet, som jo er et indgreb i den personlige frihed til at udruste afkommet med et mylder af navne. I mange tilfælde har folk vel også den, man kan kalde det sentimentale baggrund, at der er så uhyre mange i familien, som det vidunderlige barn skal opkaldes efter, og den ret kan man vel næppe fratage dem; den kan vel også have en vis arvemæssig betydning!

Det ærede medlem fru Hanne Budtz vil jeg takke, fordi hun så at sige tog mig i forsvar over for den kritik, jeg har været udsat for fra nordisk side. Jeg tror nemlig, det ærede medlem har ret i, at behovet for lovgivning på dette felt nok er større her end i Norge og Sverige. Vi har meget gamle bestemmelser, vi stadig lever på. Uden at ville overdrive vil jeg gerne sige, at det ville også for justitsministeriet og for administrationen være rart, om vi fik en lovgivning med, om jeg så må sige, lidt fastere regler.

Det ærede medlem fandt bestemmelsen i § 12, stk. 2 urimelig, forstod jeg. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at jeg er særdeles villig til at diskutere denne bestemmelse. Jeg er også meget villig til at diskutere en eventuel ændring af stk. 3 i samme paragraf. Og så takker jeg det ærede medlem for de rosende ord om forslaget: at det var både klart og godt.

Det ærede medlem fru Else-Merete Ross rejste en række indvendinger på — misforstå mig ikke — detailområder. Alle disse ting er jeg særdeles villig til at diskutere med det ærede medlem i udvalget. Specielt med hensyn til spørgsmålet om daters brug af fars fornavn vil jeg gerne sige, at jeg er ikke sikker på, at det er nødvendigt med lovregler på feltet. Jeg ville tro, at lovbestemmelser på dette område ville få en meget indviklet karakter, men jeg er meget villig til at drøfte det med det ærede medlem under den kommende udvalgsbehandling. Derimod er jeg på forhånd skeptisk over for den tanke, det ærede medlem rejste om disse bindestreksnavne, såvel fornavne som efternavne. Jeg forstår meget vel den begrundelse, det ærede medlem gav for, at der kunne være en retlig interesse for den pågældende forbundet med at få anerkendt et sådant navn. Det er også rigtigt, at vi kender tilfælde, hvor tilladelse er givet,